

Mål og strategier i DNT 1994-1996

Av Erik Stabell

Strategiplanen for Den norske turistforening som ble behandlet på landsmøtet på Gjendebu i 1993, har kommet til i en periode med stor vekst for turistforeningsvirksomheten. Veksten omfatter medlemstall i foreningene, gjester på hyttene, byggeaktivitet og virksomheten generelt.

Denne strategiplanen er preget av større moderasjon når det gjelder vekst i virksomheten enn den forrige. Foreningene har fått føle de negative sider ved rask vekst. Mens forrige strategiplan hadde mål om en årlig vekst i medlemstallet på 5%, er målet nå å få flest mulig mennesker til å drive et aktivt og miljøvennlig friluftsliv uten å overskride naturens tålegrenser - målet er altså ikke nødvendigvis at flest mulig mennesker skal gå i fjellet. Samtidig er en opptatt av å beholde og utvikle Den Norske Turistforening (DNT) som landets fremste friluftslivsorganisasjon, bl.a. som plattform for natur- og miljøvernarbeidet.

Naturvernarbeidet har fått en godt befestet posisjon blant turistforeningene og DNT er blitt en av landets mest tungtveiende naturvernorganisasjoner. Engasjementet gjelder ikke lenger bare fjellturområdene der turistforeningene arbeider, men naturvern i vid forstand. Arbeid for bevaring av turområder skal også rettes mot befolkningas nære turområder ved byer og tettsteder. Miljøvernengasjementet skal fortsatt rette seg mot kraftverk- og vegutbygging, snøscooterkjøring osv. og turistforeningenes egen virksomhet skal gjennomgås med tanke på å få til en så miljøvennlig drift av hytter, merking, transport osv som mulig.

Nærturområdene der folk bor er selve basen for den norske turtradisjon. Og nærfriluftslivet er den sentrale forutsetning for den natur-erfaring som er så viktig for trygg ferdsel i fjellet sommer og vinter. Derfor markeres nærfriluftslivet og de by- og tettstedsnære turområdene som et viktig arbeidsområde for turistforeningene.

Det markeres en relativt restriktiv holdning til utvikling av nye hytter og ruter i fjellet. Dette skjer som en oppfølging av bl.a. utkastet til Norsk Sti- og Løypeplan (NSL) som konkluderte med at det ikke skulle være noe mål å "bygge landet" med turistforeningshytter. Målet er å sørge for at det er et rimelig tilbud av slik tilrettelegging i alle landsdeler. Store deler av fjell-Norge skal forbli uten hytter og merkete ruter.

Innsatsen på byggesida skal rettes inn mot opprettholdelse og suppleringer av det hyttenettet vi har i dag innfor en tradisjonell turistforeningsstandard. Strategiplanen legger vekt på sikring av de kulturverdier som turisthytteanleggene representerer.

Strategiplanen setter også opp som mål å spre trafikken geografisk og i tid. Målet er dels å begrense trafikken i sårbare fjellområder og spesielt i perioder da naturen er mest sårbar for forstyrrelser, dels å spre trafikken bort fra områder der trafikken allerede er for stor i forhold til hyttenes kapasitet og folks opplevelse av fjellet..

DNT som forbundsorganisasjon for de norske turistforeningene har fortsatt ikke funnet sin form. Strategiplanvedtaket på landsmøtet var også klarsignalet til en ny organisasjonsgjennomgang.

I tillegg til diskusjonen om organiseringa av landsorganet for de norske turistforeninger, peker strategiplanen ut flere interessante oppfølgingsoppgaver:

Det skal fastlegges en turistforeningsstandard for turisthytteanlegg.

Det skal lages retningslinjer for miljøvennlig drift av turisthytter.

Det skal lages en handlingsplan for å styrke turistforeningenes arbeid i nærområdene til byer og tettsteder.

Det skal startes opp et arbeid med å vurdere de enkelte fjellturområders naturmessige "tålegrense" i forhold til friluftslivsferdsel og videre utvikling av hytter og ruter.

Det skal klarlegges virkemidler for å oppnå en ønsket spredning av trafikken geografisk og i tid.

Turistforeningene skal fortsatt arbeide aktivt for å få tilstrekkelig offentlig støtte til bygge- og rutetiltak i fjellet. Det skal arbeides for at offentlig støtte også skal kunne gå til oppgaver knyttet til vedlikehold og drift av hytteanlegg.